

sloven hebben, alle versterkte plaatsen van het rijk onverwijd weder geheel te doen herwopen; den 14 en 15 zouden de noodige bevelen daartoe reeds afgezonden zijn. In deze daadzaak, die officieel schijnt te zijn, en inderdaad niets anders is dan een maatregel van voorzigtigheid, door de staatkundige omstandigheden bevolen, schenen sommige personen het gevolg te ontdekken van geheime mededeelingen, hetzij van den kant van Frankrijk, of van dien der noordse mogendheden, ten gevolge van de groote kans op oorlog. Andere personen zijn daarentegen van meening, dat de wapening van onze versterkte plaatsen in het plan ligt, dat ten doel heeft den oorlog te verhouden, door zedelijk tusschen de partijen te treden; des noods door kracht van wapenen gesteund. Dit laatste gevoelen vindt in de genomen maatregelen een onderpand voor den vrede van België.

Naar onze wijze van zien, kan het gouvernement niet langer lijdelijk blijven bij de gebeurtenissen, die zich dagelijks meer en meer ontwikkelen. Het moet alle de gevolgen eener botsing kunnen voorzien, en eene stelling aannemen om het land te bewaren voor de onheilen van eenen schok, waarbij het geen dadelijk belang heeft. De wapening is dus enkel een voorzigtigheidsmaatregel, die gunstig op onze fondsen moest werken, afgescheiden van de gebeurtenissen, die buiten 's lands plaats hebben.

— De graaf de Lalaing, zaakgelastigde van België aan het hof te Madrid, is gisteren van hier naar de spaansche hoofdstad vertrokken.

— Twee kabinet-koeriers, komende uit Londen, waarvan een zich naar Weenen en de andere naar St. Petersburg begeeft, zijn gisteren alhier doorgekomen.

FRANKRIJK.

PARIS 15 Oct. Brieven uit Weenen van den 7 Oct. melden, dat vorst Metternich gevaarlijk ziek is geworden.

De hertog van Orleans heeft gisteren een langdurig onderhoud gehad met den minister van oorlog. Men verzekert, dat hoogstdezelve alle de bevelhebbers van leger-corpsen, bij rondgaanden brief, heeft aangeschreven, om de oefening der soldaten met ijver voort te zetten.

De hertog de Broglie is gisteren op het paleis der Tuileries ontvangen, en heeft er eene langdurige zamenkomst met den Koning gehad.

Het smirnaasch dagblad *la Reforme* van den 29 Sept., hetwelk voorloopig het geschorste *Journal de Smyrne* vervangen heeft, bevestigt den volgende brief uit Constantinopel van den 27 Sept.: — De stoomboot *Ceri-Pervaz*, heden uit Syrië aangekomen, brengt ons de laatste tijdingen van Beyruth, die eenen diepen indruk op het publiek gemaakt hebben. Dat er eene landing van verbonden troepen had plaats gehad, was hier bij enkele personen reeds door de engelsche boot *Phoenix*, die Beyruth den 20 had verlaten en gisteren is aangekomen, alreeds bekend. Het fregat de *Tallot*, dat sinds eenige dagen zeilvaardig lag, moest gisteren ten 2 ure met dépêches van lord Ponsomby vertrekken; doch de aankomst der *Phoenix* is oorzak geweest, dat het niet is uitgezeild. Dagelijks houdt de verheven Porte vergaderingen, waarin over de staat van zaken gehandeld wordt. De divan spreidt voortdurend eene werkzaamheid ten toon, zoo als men te Constantinopel in langen tijd niet kende; aan de departementen van oorlog en van buitenlandse zaken is men gestadig in de weer. Alles doet voorzien, dat de pogingen der Porte eerlang volkomen zullen gelukken. De boot *le Crescent*, die op Salonica vaart, brengt hier elke reis 550. man geregelde troepen aan. Men zegt, dat in de laatstgemelde stad omstreeks 6.000 man aldus verwacht worden. De boot *Esserik-khair*, en eene oorlogssloop, die zij op sleepstuw heeft, brengt ook gestadig troepen aan van Ismit. Alle die troepen worden naar Cyprus gezonden, hetwelk de algemeene verzamelpaats der expeditie voor Syrië is. Enige dagen heeft de zending daarheen, door gebrek aan booten, niet kunnen geschieden; maar die, welke op weg zijn, komen spoedig terug, om op nieuw manschappen en krijgsvorraad in te nemen. Men zegt, dat de heer de Pontois eenen buitengewonen koerier met gewichtige tijdingen uit Parijs heeft ontvangen.

De *Symphore* van Marseille van den 12 dezer bevat het navolgende postscriptum:

De pakket van het Oosten, de *Eurotas*, is gisteren avond ten 3 ure alhier aangekomen. De brieven en dagbladen, die zij medebrengt, worden eerst heden uitgegeven; doch wij hebben intusschen eenige daadzaken vernomen, die wij ons haasten mede te deelen. De tijdingen zijn van Alexandrië 26 Sept., van Constantinopel 27 Sept. en van Malta 6 Oct. Noch te Alexandrië, noch te Malta was enige tijding uit Syrië bekend, later dan die, welke door de engelsche stoomboot *Prometheus* was medegebracht; men had er enkel de bevestiging van den intogt der Engelsen te Beyruth ontvangen. De commodore Napier voerde bevel over de landingstroepen, en zijne vlag wapperde boven zijne tent. Van hetgeen in het gebergte omringd, was mede niets bekend, doch te Alexandrië was men van gedachte, dat de pogingen der Engelsen om de bergbewoners in opstand te brengen niet waren gelukt.

De vreemde consuls, die Alexandrië verlaten hadden, waren naar Beyruth gegaan, alwaar de nieuwe gouverneur van Egypte, Iszet-Mehemet, zou aankomen. De oorlogs-toebereidselen worden in Egypte voortdurend met kracht voortgezet. Een groot aantal europesche families waren voornemens Alexandrië te verlaten. Het escader van den admiraal Hugon bevond zich, naar men dacht, nog altijd in de griekse wateren.

Het memorandum van den heer Thiers geeft nog aanleiding tot velelei beschouwingen. De *Presse*, die gisteren zijne denkwijze nog niet had verklaard, noemt het, even als dat van den 24 Julij een manifest van vrede. Hij drijft den spot met de houding van het ministerie, hetwelk op de enkele tijding, dat het tractaat getekend was, wapende, dreigde, matrozen en soldaten lichtte, doch na het tractaat wordt uitgevoerd, den vrede wil. Inderdaad, zegt de *Presse*, uit het memorandum kan geen schijn van oorlog meer worden afgeleid; vooral niet meer nu, daar alle de mogendheden onderteekenen het vaste voornemen hebben betuigd, om, wat er ook togebeuren, de vervallenverklaring van Mehmet-Ali niet te laten gelden.

Ten aanzien echter van de eenstemmigheid der mogendheden, om de vervallenverklaring van Mehmet-Ali niet te laten gelden, schijnt men nog in het onzekere te zijn; immers indien het volgende waarheid bevat, hetgeen wij in eene der gewone parijse correspondentien vinden:

« Het schijnt zeker te zijn, dat lord Granville eene afkeuring van zijn kabinet heeft ontvangen, omdat hij aan het franche kabinet verklaard heeft, dat Engeland geneigd zou zijn, om in de vervallenverklaring van Mehmet-Ali niet te bewilligen. — Eenige lieden gelooven zelfs, dat die verklaring van lord Granville den grondslag heeft uitgemaakt van het memorandum

van den heer Thiers, die, vertrouwend op lord Granville, er zeker van dacht te zijn, dat lord Palmerston aan de vervallenverklaring des onder-konings door de Porte zijne goedkeuring niet zou schenken. Men volgt er zelfs bij, dat ons kabinet zich in 'grootte verlegenheid er over bevindt, dat het de vervalling van Mehmet-Ali gemaakt heeft tot een geval van oorlog (*casus belli*), daar het nu weet, dat Engeland de vervallenverklaring van Mehmet-Ali zal handhaven. »

De correspondent zegt zich overtuigd te hebben, dat de vervallenverklaring des onder-konings reeds den 2 October, en derhalve vóór de dagteekening van het memorandum, aan het gouvernement is bekend geweest, en vraagt derhalve, waaraan het mag zijn toe te schrijven, dat van die gebeurtenis, welke de heer Thiers eene verslimmering van zaken acht, gesproken is niet in het stuk zelf, maar slechts in een postscriptum.

Men denkt algemeen, dat het memorandum door den heer Guizot zelf aan de engelsche bladen is medegegeeld. Het gemelde postscriptum schijnt dan ook duidelijk te doen blijken, dat in het ultimatum de vervallenverklaring tot eenen *casus belli* moet zijn gemaakt. Zoo heeft men er ook te Londen over gedacht, en ook daar is men van gevoelen, dat lord Palmerston niet negen is den onderkoning te handhaven. Een onzer engelsche correspondenten deelt zelfs eene woordenwisseling mede, die tusschen lord Palmerston en eenige voornamere personen heeft plaats gehad. Bij die gelegenheid heeft hij gezegd: wij willen Egypte niet aan Mehmet-Ali en zijne familie ontscheuren; maar het tractaat van 15 Julij moet letterlijk worden volvoerd. Dat tractaat bepaalde, dat, na een verloop van 20 dagen, de pachia vervallen zou zijn, en hij is vervallen verklaard. Voorloopig derhalve moet hij gedwongen worden de goedertierigheid der groote mogendheden af te smeken. Dan zullen de verbonden kabinetten ook niet weigeren hem, uit goedertierigheid, en als zoodanig het bezit van Egypte, waarop hij geene rechten meer heeft, te bewilligen.

Wij zouden, zegt de correspondent, er bij kunnen voegen, dat het engelsch kabinet hem het onder-koningschap niet op nieuw verleen zal, dan indien hij de landengte van Suez aan de Engelsen afstaat. Alsdan zullen wij de staatkunde van lord Palmerston volkomen begrijpen, want zijn oogmerk zal dan bereikt zijn. Maar geleest hij, dat Rusland niet ook eenige schadevergoeding voor de bescherming, aan den sultan verleend, eischen zal? — en zou Frankrijk dan staan met de armen over elkander geslagen, terwijl men zonder hetzelve over het oosten beschikt, en Egypte tot eene engelsche factorij, en Constantinopel tot eene russische stad gemaakt wordt.

Onder de geruchten van gisteren behoorde ook dit, dat het engelsche gouvernement den admiraal Stopford bevel zou gezonden hebben om de vijandelikheden te staken. Dat gerucht, zegt de *Commerce*, is geheel ongegrond. Alles, wat de groote kabinetsraad te Londen van maandag 11, in welken het memorandum van den heer Thiers gelezen is, heeft uitgewerkt, is dit, dat hij den invloed der voorstanders van den vrede vermeerderd heeft. Men verzekert, dat een bevestigend antwoord aan Frankrijk zal worden gegeven.

— De admiraal Duperré is te Parijs aangekomen, zonder echter door het ministerie te zijn ontboden. Uit eigene beweging is hij komen vernemen, of het oogenblik nog niet daar was om hem aan het hoofd der zeemacht te stellen. Deze vlootvoogd verlangt met ongeduld daartoe bevel te ontvangen.

— Volgens den *Courier de la Moselle*, zonden op den 13 aanschrijvingen zijn ingekomen, om de werken voor het kamp te Metz te staken. Nabij Straatsburg evenwel schijnt een kamp te zullen komen van 15.000 man.

— In het Toulonsche dagblad *la Sentinelle de la Marine* leest men:

Er zijn bevelen gezonden om Cannes, Antibes en alle andere versterkte plaatsen, langs de kust, in staat van verdediging te brengen.

De post-pakketboot van Corsica, die morgen moet vertrekken, heeft bevelen over de autoriteiten van dat eiland aan boord, om mede alle sterkten op den voet van oorlog in te richten.

— De *Temps* deelt de volgende lijst van schepen mede, waaruit de turksche-egyptische vloot, thans te Alexandrië bijeen, bestaat.

Egyptische vloot. Linijschepen: *Mars*, (admiraalschip) 100 stukken; *Mohat-el-Koubara*, 100; *Mansoura*, 100; *Aboukir*, 74; *Ake*, 100; *Noom*, 100; *Belan*, 80; *Haleb*, 100; *Sayam*, 100; *Benisouf*, 100; *Brule*, wordt gewapend. — Fregatten: *Bahire*, 50 stukken; *Menaoufreh*, 60; *Danuar*, 40; *Bachid*, 60; *Ser Derad*, 60. — Korvetten 5; brikken 6; stoomboeken 3.

Turksche vloot. Linijschepen: *Mamoudieh*, (admiraalschip) 120 stukken; *Massoudieh*, 120; *Faousieh*, 100; *Mandousieh*, 74; *Bourzoffer*, 90; *Fathie*, 90; *Bahousier*, 100; *Befreice*, 90. — Fregatten: *Mourrahid*, 60 stukken; *Aframan*, 60; *Fadelala*, 70; *Nesanicé*, 50; *Mongonbassari*, 50; *Mianzaffar*, 50; *Choubassari*, 50; *Naminzaffar*, 40. — Brikken 8, en 1 korvet.

— Te Lyon is de rust weder geheel hersteld.

— In eenen particulieren brief uit Londen wordt gezegd, dat de bank hare credieten voor de groote huizen beperkt heeft.

— Uit Bar-Sur-Aube wordt, onder dagteekening van den 11 October, geschreven: — De wijnoogst wordt met ijver voortgezet. Overal is de kwaliteit en quantiteit goed; laatstgenoemde is zoo aanzienlijk, dat verschillende eigenaars van wijnbergen de werkzaamheden, uit gebrek aan vaatwerk, hebben moeten staken. — Ook de *Courrier de Bordeaux* deelt vrij gunstige berichten omtrent de verwachting van den wijnoogst mede.

— De heer Breage, die alhier van eene kunstreis door Normandië, alwaar hij luisterrijke voorstellingen heeft gegeven, is teruggekeerd, heeft, naar men wil, contracten aangegaan om achtereenvolgens te Brussel, Luik en Amsterdam ten toneele te treden.

SPANJE.

MADRID 7 Oct. Volgens het dagblad *El Corresponsal*, zouden de onderhandelingen tusschen het hof van Valencia en het openbaar bestuur wederom begonnen zijn.

De junta der provincie Alicante heeft den voormaligen minister van marine, don Juan de Dios Solito, die voornemens was zich onder eenen verdichten naam naar Gibraltar in te schepen, in hechtenis doen nemen.

ENGELAND.

LONDON 14 Oct. Van Windor schrijft men, dat baron van der Capellen gisteren aldaar op het kasteel aangekomen is, en de eer gehad heeft bij H. M. te dineren.

eischer was, te meer, daar 's konings geldelijke toestand hem op dat tijdstip niet veroorloofde die schuld te vereffenen. Hertog MAGNUS vernam uit den brief ERIC's uitdrukkelijk, en, naar het schern, onverzettelijk besluit.

Hij moest, zoo luidde het bevel, de door hem aan den koning verschuldigde vier duizend marken gouds, op staanden voet aan PETER PORTZE ter hand stellen: kon hij dit niet, dan moest hij beloven, dat de teruggevoerde binnen het kortst mogelijke tijdstip zou geschieden, en in afwachting daarvan den koopman eenen voldoende waarborg aanwijzen.

De hertog was even weinig geïnteresseerd in de schuld zoo plotseling en op eens af te doen: als zich, door langer uitstel, de gramschap van koning ERIC op den hals te laden.

Hij koos den middelweg, nam aan te betalen op eenen bepaalden tijd, en wees den koopman van *Helsingore* een zijner landgoederen tot onderpand aan. MAGNUS van *Sudermanland* behoorde niet tot hen, die beweren, dat men door het betalen zijner schulden rijk wordt.

IV. DE VEREFFENING.

De betaaldag, door den hertog vastgesteld, verscheen; doch de vier duizend marken gouds kwamen niet.

Koning ERIC wilde den achteulozen schuldenaar niet geweld van wapenen tot betere nakoming dwingen; maar PORTZE bracht zijns meesters verontwaardiging tot bedaren, en nam op zich den hertog van *Sudermanland* zonder bloedstorten het verschuldigde te doen wedergeven.

De koning van *Denemarken* bewilligde, hoewel zuchtende, in dit nieuwe opontboud, en van ERIC's magtiging voorzien begaf zich de koopman met zijne dochters naar het slot, dat MAGNUS hem als waarborg had afgestaan.

Daar gekomen, bracht hij alles in gereedheid tot een prachtig feest, waar toe hij alle de nabijgelegen edelen, en onder dezen den eigenaar van het landgoed zelf, noodigde.

Allen kwamen; ook MAGNUS verscheen.

Het feest liep ten einde en de gasten verwijderden zich. MAGNUS, door RITTA's aanvalligheid gebloeid, vertoefde nog. Eindelek wilde ook hij afscheid nemen; maar PORTZE zeide hem, dat dit overbodig was.

« Waarom? » vroeg de jonge hertog, glimlachend.

De engelsche dagbladen houden zich beiden voornamelijk bezig met de nota van den heer Thiers, waarop zij onderscheidene aanmerkingen maken. Die van den *Morning Post*, waarin de andere genoemde begrepen men hier op neder. 1°. Het is niet te gelooven, dat het kabinet men wezenlijk van oordeel geweest is, dat onder de uitwerking van de integriteit van het turksche rijk, niets anders voortaan voortaan van Mehmet-Ali op Constantinopel en daarmee eene bescherming van Rusland voor te komen. Wat zou de integriteit van het turksche rijk zijn, indien het aan Mehmet-Ali vrij stond alles te doen halve Constantinopel? 2°. De heer Thiers spreekt zich zelf niet uit, dat, terwijl de mogendheden gedurig van gevoelen over de middelen om de oostersche kwestie ten einde te brengen, rijk van het begin tot het einde altijd bij dezelfde inzichten is, daar hij zelf zegt, dat Frankrijk niet lang geleden den ondergeraden heeft met het bezit van Syrië voor zijn leven te verlaten. 3°. De heer Thiers ontkent, dat men, ten genoegen van Frankrijk, haalde malen opofferingen gedaan heeft, terwijl in het memorandum van lord Palmerston van 31 Augustus de tijdperken opgegeven worden in de onderscheidene voorstellen van hetgeen men ten genoegen van rijk toegeven wilde, gedaan zijn. 4°. De heer Thiers zegt, dat het niet gewaarschuwd is, dat de mogendheden zonder hetzelve voort te gaan, en nog altijd een ultimatum verwachtte, toen de overnemen geteekend was; doch, volgens het memorandum van lord Palmerston, Frankrijk reeds in October 1839 gewaarschuwd, en heeft in Mei 1840 aan den heer Guizot gezegd, dat het voortaan, het laatste was. Eindelijk 5°. zegt de heer Thiers, dat het niet gehouden is de uitvoering van de overeenkomst van 15 Julij aan te zien, dat hetzelve zich daartoe niet verbonden heeft, en heeft lord Palmerston in zijn memorandum de eigen woorden van Guizot aangehaald, zeggende: dat Frankrijk een rustig en ligdelijk schouwer van de verdere gebeurtenissen zou blijven. De *Morning Post* hierbij nog op, dat de heer Thiers den laatsten veldtocht van Turkije den pachia, welke met den slag van Nezib geëindigd is, eene aanval noemt, waartoe de pachia geene aanleiding had gegeven, dat hij daarbij niet in aanmerking neemt, dat het Mehmet-Ali is, die den oorlog begonnen, en Syrië aan den sultan ontveldigd heeft. De *Morning Chronicle* in het geheele stuk niets meer dan een raapte verdediging van het verleden, zonder eenig voorstel van of zonder de minste verklaring van hetgeen Frankrijk voornemens is met uitzondering echter van het postscriptum, hetwelk het meest belangrijke gedeelte is van het geheele stuk en gemeld wordt aldus te londen:

PARIS 8 October. P. S. Op het oogenblik, dat ik dezen schrijf, hebben de gebeurtenissen het gewichtige van den toestand nog vermeerderd; men heeft de stappen tot verzoeking, door Egypte gedaan, met de hevigste vrees heden geantwoord.

Gehoor gevende aan slechte raadgevingen, heeft de Porte zijne verklaring uitgesproken. Men wil het bewind van Mehmet-Ali niet beperken; men wil hem van het toneel der staatkundige werking heel en al verdrijven.

Zoo dit de ernstige bedoelingen zijn der verbonden mogendheden, in hetgeen er gebeurt, iets anders te zien hebben, dan het onwillig uitbreken eener valse stelling, waarvan men de gevolgen niet berekenen, dan zouden wij aan het herstel der goede verstandhouding tusschen de groote mogendheden moeten wanhopen. Dien ten gevolge ik het van mijnen pligt geacht, de tegenwoordige mededeeling te deelen geeld aan van de hierbij gevoegde nota.

Zoodanig wordt dit P. S. gegeven door de *Times* en den *Morning Herald*. De nota, waarvan er is gesproken wordt, is nog niet medegegeeld.

DUITSCHLAND.

WEENEN 7 Oct. Men verzekert, dat Z. K. H. de aartsbischop de vermoedelijke trouwvolgter, spoediger dan zulks bepaald was, hoogstdezelv's reis herwaarts zal terugkeeren. Men zegt, dat Z. K. H. belangrijke conferenties zal bijwonen, die betrekkelijk de buitenlandse aangelegenheden eerlang zullen worden geopend.

De koerier wissel tusschen Parijs, Londen, St. Petersburg, Constantinopel en onze hoofdstad is bijzonder levendig.

TURKIJE.

CONSTANTINOPOL 24 Sept. Volgens berichten uit Smyrna, is aldaar bijna ontbloot van oorlogsschepen. — 800 Altaazeen zijn naar Samsun vertrokken.

RUSLAND.

ST. PETERSBURG 6 Oct. De adjudant-generaal Porowsky, generaal van Orenburg, bevindt zich nog in onze hoofdstad. De met Kbiwa zullen misschien binnen korten tijd op eene minnaarsreis den weg geruimd. Naar men met eenige zekerheid vernemen kan, een gezant van den Chan van Kbiwa binnen weinige dagen alhier verwacht. Ook wil men weten, dat de te Kbiwa krijgsgevangenen Russen in vrijheid steld, en reeds op weg herwaarts zijn.

GRIEKENLAND.

ATHENE 27 Sept. De franche vloot is den 15 van hier naar de Nauplia vertrokken; dezelve heeft echter nog geene versterking van schepen vangen, ofschoon men den admiraal Duperré met eenige linijschepen wacht, die alsdan het opperbevel over de vloot zou opnemen. En Egypte zijn alhier dagelijks de tegenstrijdigste geruchten in omloop tusschen in het zeker, dat Mehmet-Ali zich steeds blijft toerusten tot krachtigsten tegenstand. Alhier is alles rustig.

Men zegt, dat ons gouvernement een handvol tractaat met België heeft gesloten. — Volgens berichten uit Constantinopel door onze dagbladen is de deeld, zou de adjudant van den keizer van Rusland baron Lissitzin hebben te kennen gegeven, dat 60.000 man Russen bij Sebastopol gereed staan zich voor den sultan in te schepen, indien hetzelve het verlangen zou te kennen geven, dat de Russen Cyprus bezetten.

« Omdat gij, op last van onzen koning, hier op uw eigen kasteel gen zult blijven, tot dat gij aan uwe vermindering hebt voldaan » « Gaarne! » riep MAGNUS weigermel, « gaarne, mijn waarde » Wie zou niet de grangen willen zijn van eene zoo bekoorlijke RITTA sloeg hare oogen neder.

« Gij overijlt u, edele hertog! » was het koude antwoord van «nog dozen nacht keer ik met mijne kinderen naar *Helsingore* »

Hierop zeide de koopman: RITTA wierp nog den hertog moedigen, beklagenden blik toe, en MAGNUS bleef alleen.

Toen eerst zag hij, dat het eret was, en in de eerste opwelling wilde hij de zaai uit snellen; doch eene talrijke wach sloot hem dat toe. Toen bezon hij zich, vroeg om schijff-reedschap, en zond met eenen brief naar zijn kasteel van *Sudermanland*.

Drie dagen later ontving PETER PORTZE de hem toekomende waarde terstond eenen boel af naar koning ERIC, en hij zelf zich op weg, om zijnen aanzienlijken gevangene in vrijheid en weder bezit van zijn landgoed te stellen.

Doch MAGNUS beweerde, dat tusschen hen niet alles vereffend was; hij nu op zijne beurt als schuldeischer optrad, en zijn hart terugkeerde hetwelk de schalksche lieflijke RITTA zoo verraderlijk had bemiddeld medegevoerd.

PORTZE bleef aanvankelijk doof voor het smaken van den hertog; koning ERIC diende MAGNUS tot voorspraak, en eene maand later werd PORTZE koningin van *Denemarken*, en RITTA PORTZE hertogin van *Sudermanland*.

BLADVULLING.

Zekere dame, wier stem onaangenaam klonk, en die daarenboven gestreken zeer langwijzig was, klaagde aan mevrouw DE SEVENK: « niet wist, hoe zich van haren talrijke stoet van minnaars te ontslaan mevrouw, » antwoordde deze lachende, « van die lieden kunt gij kelijk afkomen, knoop slechts een onderhoud met hen aan. »

dige en beminnelijke juffers, als gastheer welkom heete en als koning ontange!»

PORTZE boog zich en kustte des konings hand.

Een uur later bereikte men *Kopenhagen*.

Welke overeenkomst tusschen ERIC en zijnen schuldeischer werd getroffen, bleef den hovelingen een raadsel; slechts dit wisten zij, — omdat zij het zagen en hoorden, — dat de koning zich zeer ingenomen betoonde met de teedere en gevoelige MARIA; dat hij het vertrek van PORTZE en zijne dochters, de de vorst een: tot spoedig wederzijns uitprakt; dat hij MARIA en RITTA de hand kustte, doch MARIA het laatste, en veel meer als minnaar dan als koning, en eindelijk, dat hij na de afreize zijner gasten, droefgeestig, stilzwijgend en met elken dag ongeduldiger en onrustiger werd.

III. DE TWEEDE SCHULDENAAR.

MAGNUS, hertog van *Sudermanland*, was jegens den koning van *Denemarken* met moedwil, hetgeen deze buiten zijne schuld was jegens PETER PORTZE: een nalatig schuldenaar.

« Wie zijt gij en wat begeert gij? » vroeg de jonge, rijzige en liere hertog, in een armzetal uitgestrekt, aan eenen vreemdeling, die voor hem werd geleid.

« Ik heet PETER PORTZE, ben koopman en woon te *Helsingore*. »

MAGNUS zag hem met verbaazing aan, want de mare van PORTZE's rijkdommen was tot hem gekorven; deze vervolgde:

« Ik heb ten uwen laste, edele hertog! eene schuldvordering. »

« Ten mijnen laste? en wie onderstaet zich? »

« De koning. » En de koopman overhandigde hem een brief.

Ditmaal sprak in dien brief niet meer de vriend, maar de landsheer geheid en dreigde.

Niet oordel ERIC, een lang geduldig op goedhartig, op eenmaal onmedelbaar en onverschillig tegen zijnen schuldenaar van geworden; niet omdat hem PORTZE's geldraad ring aandrong om die RITTA de onverwilde eindschikking te verlangen; maar omdat koning ERIC eene harigstogtelijke liele had opgevat voor de lieve en beschroomde MARIA; omdat hij haar zoosponedig mogelijk tot gemalin begeerde, en omdat het zijner kiescheid als vorst en minnaar stuitte, om de hand te vragen van haar, wier vader zijn schuld-

GEDRUKT BIJ A. ZWISSER